

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 29. Marci Antonii de Dominis reditus ad veram Ecclesiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

jubilo. Die autem vigesima Januarii Sæc. XVII. A. C. 1624.
 Prorex, postquam illum in PP. Franciscanorum ædibus latitare innotuerat, Senatus Regii jussu ibidem militum manu in custodia detinebatur, donec, quid Rex Hispaniæ decreturus esset, significaretur, ipse vero Archiepiscopus, ne æmulum invidia prævaleret, Madritum contendit, totam rei seriem Regi expositurus: nec inutilis erat hæc Præfulis sollicitudo; quippe causa coram Rege excussa, pietas & Religio severitati, ac violentiæ prævaluit, Sylvesio Prorege exauctorato, in ejusque locum suffecto Marchione Sarabella.

§. XXIX.

Marci Antonii de Dominis reditus ad veram Ecclesiam.

Hoc item anno Marcus Antonius de Boccalintus apud Jæger.
 Dominis in Dalmatia Spalatensis Hist. Eccl. l. 2. c. 14.
 Archiepiscopus, Apostata quondam, Nic. Erythr. Pinuc. III. p. 622. & 200.
 Romæ extremum obiit diem: hujus Meteran. Hist. Belg. p. 383.
 autem Viri fata, sui que ad Romanam 200.
 Ecclesiam reditus seriem altius re-
 tere lubet: Jam sextum annum Lon-
 dini hærebat Marcus, palam quidem
 Calvini hæresin professus, veritatis ta-
 men oppositæ pondere ad venenum,
 quod sive depravatæ mentis vitio, sive
 ambitionis studio incautus hauserat,

Sæc. XVII. identidem evomendum stimulabatur.
 A. C. 1624. Augebant verum inter & falsum fluctuantis animi morsus repetitæ amicorum sollicitationes, præcipue Alexandri Ludovisii Cardinalis, cui Marcus tam arcto amicitiae vinculo junctus erat, ut eo anno, quo desertis Catholicorum castris Londinum venerat, mox ad eundem literas daret, in quibus inter alia sic effatus est, *si Deo placuerit (quemadmodum indubius spero) tibi claves Vaticanas committi, non despero, me sacros pedes tuos deosculaturum.* Enimvero, postquam Marcus Ludovisium assumpto Gregorii XV. nomine, ad supremam Ecclesiæ dignitatem evectum compererat, Catholicorum non pauci in ejus facie, nescio quas perturbati animi notas advertabant; insuper haud amplius tam frequenter Calvinianis cætibus intererat, sed sedulo cum Catholicis versatus, Gregorium tanquam Pontificem *sanctum, clementem, & in omnibus suis actionibus benevolum* deprecaverat, Ecclesiæ Romanæ de tam digno Capite gratulatus. Nec deerat Pontifex paternæ suæ sollicitudini, qua perditam ovem ad Christi ovile revocare niteretur: hanc in rem Cardinalis Bentivolii, cui Emanuel Henriquez Hispani Regis in Anglia Orator amicissimus erat, opera utebatur; nec impro-

improspere successo; hic enim Legatus Sæc. XVII.
A. C. 1624.
 a Pontifice, & Bentivolio necnon ab
 ipso Hispaniæ Rege, quem Papa desu-
 per monuerat, interpellatus, Marci
 Antonii animum jam sponte vacillan-
 tem expugnare aggressus est, eidem-
 que proposuit, ut agnito errore suo ad
 fidem Catholicam, quam in Baptis-
 mate se immote professurum jurasset,
 sui que Majores sudore & sanguine pro-
 pugnassent, reverteretur; nec de sin-
 cero optimi Pontificis eum tenere aman-
 tis, & nil nisi æternam ejus salutem
 suspirantis affectu dubitaret, cum Gre-
 gorius de plena securitate fidem suam
 ea, qua ipse vellet, ratione oppigno-
 rari paratus foret. His promissis com-
 motus Marcus Legato hæc respondit,
 „agnosco morsus in Conscientia mea,
 „eoquod primam matrem meam, Ec-
 „clesiam, dereliquerim. Verum ad
 „tantæ desperationis actum, compul-
 „sus fui ab inimicis, qui me vix non
 „omnino oppresserunt. Mereor itaque
 „misericordiam; neque enim Angelus
 „sum sine sensu dolorum, sed homo,
 „qui injurias sentit; quippe ex totidem
 „laboribus pro Ecclesia exantlatis nul-
 „lum alium fructum retuli, quam in-
 „vidiam: „ Adjecit postea nunquam se
 melius sperasse de Ecclesia Romana,
 quam in præsentiarum; eoquod tale
 „caput

Sæc. XVII. „caput in ea præsideret, cujus bonitas
 A. C. 1624. „& Clementia toti orbi sit notissima.
 „Ceterum inimicorum nimis magnum
 „esse numerum, qui facile malignum
 „aliquem conceptum in animo Pontifi-
 „cis denuo excitare possent. „ Præ-
 cipue autem suæ repugantiæ causam
 obtendebat Inquisitionis Romanæ feve-
 ritatem, necnon Protestantium hudi-
 bria, quibus exponeretur, si laqueis,
 quos sub Paulo V. tot laboribus effu-
 gerat, sub Gregorio XV. sese sponte
 involveret. Ad hæc vero respondit
 Legatus, quod Pontificis patrocinio ab
 inimicis, & propriæ vitæ correctione
 ab Inquisitionis tribunali omnino tutus
 foret, præcipue cum in rebus Angli-
 cis versatissimus, Gregorio Papæ, qui
 de opportunis Britanniam ad fidem Ca-
 tholicam revocandi mediis deliberat,
 egregiam operam præstare, sibi que ad
 Ampliores dignitates suis meritis viam
 sternere posset, a quibus se excludi haud
 timeret, etsi tanquam hæreticus in ef-
 figie Romæ combustus fuisset, cum sæpe
 Cardinales excommunicati ac schis-
 matici in pristinam dignitatem restituti
 fuissent. Tandem Marcus instabat, ut
 Legatus ediceret, quid certi promitte-
 ret Papa, quidve vicissim Papa ab ipso
 postularet? ad quæ reposuit Obrizius ex
 ore legati, quod Papa præcipue ejus
 salu-

salutem & sinceram errorum ejuratio-
nem desideret, atque ad reparandam
Ecclesiæ offensionem, ut publice a Deo,
& sacra Sede veniam peteret, vehe-
menter cupiat. Sub idem tempus ipse-
met Pontifex non modo ad Legatum,
sed ipsum etiam Marcum literas dabat,
quibus suum eidem ardens desiderium,
illum Romæ paterno affectu comple-
tendi testabatur: Instante igitur Le-
gato, ut solius Papæ fidei innixus, Ro-
mam rediret, Marcus se clam ex An-
glia discessurum pollicitus est. Fre-
quens hoc Marci cum legato consor-
tium Anglis inconstantia suspicionem
ingesserat, ipse etiam Rex Marcum hor-
tatus est, ut ab hisce suspectis cum
Hispano legato colloquiis abstineret,
ne in vitæ periculum, & Puritanorum
odium incidat. Josephus quoque Hal-
lus, dum de ejus reditu Romam ver-
sus inaudierat, epistolam ad ipsum per-
scripsit, in qua eundem serio mo-
nuit, ut mature perpenderet, an non
cantata palinodia honori suo male con-
fuleret, postquam tam acriter, palam-
que Ecclesiæ Romanæ aduersatus es-
set. Verum Marcus in tuto positus,
se non alio ex fine, quam ut facilius
Anglos ad Catholicam fidem reduce-
ret, & unionem utriusque Ecclesiæ
procuraret, ad Protestantium castra

Sæc. XVII.

A. C. 1624.

tran-

Sæc. XVII. transiisse, respondit (*), pluraque ibi-
 A. C. 1624. dem notatu digna, ob quæ inde Ro-
 mam reverti, constituerit, recensuit;
 testatus, quod per impotentem affectum,
 quem per omnem omnino vitam, ut
 „inter Ecclesias Christianas exopta-
 „tam conciliaret pacem, fovisset, in
 „Angliam sese ut conferret, incitatus
 „fuerit, eo fine ut sibi cognoscere
 „liceret causas schismatis Regnum istud
 „ab Ecclesia Romana dividens, una
 „cum remediis, quæ eidem applicari
 „forfan possent. A primo quidem li-
 „mine quadam quasi spe lactatum se
 „fuisse ajebat, propositum suum bene
 „succeedurum, quoniam Jacobus Rex
 „valde eo inclinare fuisset visus, ne-
 „que aliis nisi politicis quibusdam ra-
 „tionibus fuisset impeditus. Hinc ut
 „unionem reddere faciliorem posset,
 „librum de Republica Ecclesiastica, in
 „quo rationibus Catholicorum pariter,
 „ac protestantium prolatis media con-
 „ciliandi ipsorum controversias docue-
 „rit, edere in animum sibi induxerit.
 „Ut vero penes Protestantes lucrari
 „fi-

(*) Hoc Marci Antonii responsum de Pace
 Religionis anno 1667. Vefuntione Sequano-
 rum, unacum epistola Josephi Halli, qui li-
 brum sub titulo: *Roma irreconciliabilis*, con-
 scripsit, typis vulgatum est.

„fidem potuerit, ab objectionibus illo-
 „rum in duobus voluminibus priori-
 „bus fecerit initium; quove nimium
 „nimiumque placeret iis, valde eas
 „exaggerarit, ea tamen nixus spe, ut
 „postea sit ipsas refutaturus. Quæ e-
 „tiam duo volumina optime fuissent
 „accepta. At vero cum tertium etiam
 „volumen, in quo pro Pontificiis dixif-
 „set, in lucem dare voluisset publicam,
 „neutiquam id sibi fuisset concessum,
 „adeo, ut in ipsa Germania imprimi
 „id curare coactus esset. Ab hoc vero
 „tempore sibi fuisset perspectum, quod
 „Puritani, penes quos in Anglia sum-
 „ma rei esset, haud amarent de Pace
 „differi: Adeoque cum nequidquam
 „amplius sibi spei fuisset reliquum, un-
 „de propositum suum feliciter succes-
 „surum esse conjiceret, hinc neque ratio
 „sibi fuerit, cur diutius in regno illo
 „commoraretur.,

Sæc. XVII.
 A. C. 1624.

Postea recensebat ea omnia, quæ
 tum temporis, cum domum redeundi
 licentiam a Jacobo Angliæ Rege pe-
 titi, contigissent, easque quæstiones
 omnes scriptas sibi a Rege transmissas,
 necnon responsa, quæ ad easdem de-
 disse, referebat.

Tandem ad Epistolam quoque Halli
 accessum fecit, quem paucis quidem
 verbis, sed validissimis refutabat, asse-
 rens,

Sæc. XVII. A. C. 1624. rens, quod Romana Ecclesia non nisi ea
 doceret, quæ maxime sint orthodoxa,
 & si abusus nonnulli habeantur inter-
 dum, hi particularibus, non universæ
 Ecclesiæ essent imputandi; Præterea
 Hallo reposuit, majores multo com-
 mitti in Ecclesia Anglicana, ita ut quos
 vidisset à *Taſius* non parum confirman-
 darum veritatum Catholicarum, sibi
 roboris attribuissent: de cetero vero,
 si non nulla dixisset, quæ retractanda
 sibi essent, id facere, omnino paratum
 se esse.

Enimvero Marcus mutato habitu,
 noctis, navisque a Legato constitutæ
 beneficio ex Anglia profugit, secundis
 ventis Caletum, ac inde Parisios de-
 latus, ubi triduum moratus, atque a
 Legato liberaliter habitus, Masiliam &
 demum per Flandriam, ubi Bruxellis
 hæresin ejuraverat, anno Salutis nostræ
 millesimo sexcentesimo vigesimo se-
 cundo, una cum famulo, qui Abra-
 hamum Bzovium deprædatus, ejus
 vero famulum trucidaverat, Romam
 pervenit, ubi pallinodiam canere jus-
 sus, libellum publici juris fecit, in
 quo errores suos pene innumeros de-
 testabatur: Hunc vero libellum, ipse
 in foribus Sacelli Pontificii Cardinali-
 bus peracta re Divina exeuntibus di-
 stribuit, tam perscripta fronte, ac si (uti
 testa-

testatur Victor Roscius sub nomine Jani Sæc. XVII.
 Nicii cognitus tellisque oculatus) non A. C. 1624.
 antea in Angliam ad bellum Catholicis in-
 ferendum profectus fuisset, sed ex Palæsti-
 na post perlustrata Christi vestigia, & plu-
 ra animarum millia ad Christum revo-
 cata rediisset,

§. XXX.

*Ejusdem Spalatini Archiepiscopi
obitus.*

Imponebatur Marco pœnitentia suis de-
 lictis longe inferior, quam insuper Jæger. Hist.
 Papa, si is vitam probam, & Ecclesiastico Ecccl. l. 2.
 viro dignam duxisse demonstraverit, cap. 14.
 se relaxaturum promisit, simulque præ- Ciacon. t. 4.
 cepit, ut omnia ei necessaria abunde p. 470. in vita
 subministrarentur, quinimo idem Papa, Greg. XV.
 ne Marcus ærario publico gravis esset, Marvill.
 propriis eum sumptibus sustentare, & Melang. hist.
 annum salarium assignare statuit: inde Vol. I p. 342.
 vero Protestantium Scriptorum fallacia Clarmund.
 detegitur, qui, ut Pontifici violatæ fi- vita clar.
 dei, ac tyrannidis calumniam impo- Vir. part. 8.
 nere possent, diutissimis juxta ac seve- pag. 108.
 rissimis pœnitentiis hunc Præfulem
 fuisse oneratum, falso tradunt. Cete-
 rum Marcus, postquam Catholicæ Ec-
 clesiæ restitutus fuerat, persuasionibus
 quorundam Anglorum, quibuscum
 familiare adhuc habuit commercium;

Hist. Eccles. Tom. LVIII. G sub